

sko, vil man konstatere, at det normale i dag er at have et navn, som der måske ikke er så mange her i Folketingssalen, der har. Der er altså en naturlig udvikling i det med navnene, og det synes jeg vi skal have tillid til fungerer helt fint. Vi har i forvejen stramme regler for, hvordan man kan få godkendt et fornavn til et barn, som ligger på kanten af det, der ellers bruges, så det synes jeg ikke vi skal røre ved.

Når det så endelig kommer til navneloven, vil jeg nu sige, at det, jeg husker mest fra den tidligere debat, vi havde for nogle år siden, er det besvær, vi havde med Dansk Folkeparti, der – som jeg husker det – var det eneste parti i Folketinget, som stemte imod, fordi man var så bekymret for den her navnelov, og som i øvrigt også sørgede for, at der blev indført et gebyr, sådan at folk, der gerne ville skifte navn, skulle betale for det. Det er, hvad jeg husker fra dengang, men jeg synes ikke, vi skal genoptage debatten. Nu gælder det om at komme videre: Vi stiller nogle konkrete forslag, og jeg håber da, at DF vil overveje dem.

Kl. 14:57

Formanden:

Tak til fru Karen Hækkerup. Er der et ønske om en kort bemærkning fra hr. Jesper Langballe? Så får hr. Jesper Langballe ordet. Værsgo.

Kl. 14:57

Jesper Langballe (DF):

Det var fru Karen Hækkerups sidste svar, der kaldte mig frem. Fru Karen Hækkerup sagde den forunderlige sætning: Man må have tillid til en naturlig udvikling. Det synes jeg er interessant. Er det sådan blevet et socialdemokratisk mantra, at man skal have tillid til en naturlig udvikling?

Der vil f.eks. altid være en naturlig udvikling, i retning af at de stærke og de rige rager til sig på de svages og de fattiges bekostning. Det er en fuldstændig naturlig udvikling der, hvor der ikke er en politisk vilje eller en lovgivningsmagt, der siger nej. Så jeg vil da godt høre lidt mere om den der blinde tillid til den naturlige udvikling.

Kl. 14:58

Formanden:

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 14:58

Karen Hækkerup (S):

Nu tror jeg det er ved at blive sat lidt på spidsen. Socialdemokrater har jo altid – *altid* – gået ind for at forme velfærdssamfundet ved hjælp af regulering og ved at sørge for at tæmme de kræf-

ter, som ikke var sunde, og sørge for, at der var nogen, som beskyttede de svage, beskyttede arbejdstagere og ved at sørge for, at folk kunne få uddannelse og alle den slags ting. Det er selvfølgelig stadig væk vores grundprincipper. Men man må også bare nogle gange sige, at der er nogle områder, hvor reguleringen simpelt hen bliver for petitesseagtigt, og hvor man må sige, at det ikke længere giver mening at tale for, at vi regulerer.

Hvor mange voksne mænd tror hr. Søren Krarup – undskyld, hr. Jesper Langballe – har tænkt sig at gå ud og tage et damenavn, bare fordi det bliver muligt uden at skulle rundt om en sexologisk klinik? Det er et tænkt eksempel, hvor regulering simpelt hen ikke giver nogen mening.

Kl. 14:58

Formanden:

Der var vi tæt på et navneskifte.

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:58

Jesper Langballe (DF):

Jamen man kan tænke sig mange eksempler, og der er også mange eksempler fra virkelighedens verden, som er sigende. Jeg nævnte selv den far, der ville kalde sine tvillingesøner for Buldrian og Sonnyboy Olsen. Jeg husker en anden, og det er ikke noget, jeg står og finder på, som fik afslag af ministeriet på at kalde sine fire drenge Athos, Porthos, Aramis og d'Artagnan. Og det er altså ikke nogen god idé.

Jeg vil sige, at jeg forstår fru Karen Hækkerups svar sådan, at når det drejer sig om økonomiske og sociale forhold, vil Socialdemokraterne gerne regulere for fuld musik, men når det drejer sig om kulturelle forhold, der skal sikre en vis sammenhængskraft i befolkningen og i slægten, så siger man nej til enhver form for regulering; så skal den naturlige udvikling alene gælde. Er det rigtigt forstået?

Kl. 14:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:59

Karen Hækkerup (S):

Nej, det er fuldstændig forkert forstået. Vi vil meget gerne være med til at regulere der, hvor det giver mening. Vi vil også meget gerne regulere der, hvor det kunne være kulturelle ting, som vi synes at man skal sætte ind over for, men det synes vi ikke lige præcis her, hvor det ikke handler om børn, som hr. Jesper Langballe antydede, men om voksne mennesker over 18 år, som har et ønske om at tage et navn, som knyt-